

Byla T-339/04

France Télécom SA prieš Europos Bendrijų Komisiją

„Konkurencija — Sprendimas dėl patikrinimo — Lojalus bendradarbiavimas su nacionaliniais teismais — Lojalus bendradarbiavimas su nacionalinėmis konkurencijos institucijomis — Reglamento (EB) Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalis — Komisijos pranešimas dėl konkurencijos institucijų tinklui priklausančių institucijų bendradarbiavimo — Motyvavimas — Proporcingumas“

2007 m. kovo 8 d. Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas II - 526

Sprendimo santrauka

- 1. Konkurencija — Administracinė procedūra — Komisijos įgaliojimai atlikti patikrinimą — Lojalaus bendradarbiavimo su nacionalinėmis institucijomis pareiga — Sprendimas dėl patikrinimo — Teisminė kontrolė — Apimtis
(EB 10, 81 ir 82 straipsniai; Tarybos reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4, 7 ir 8 dalys)*

2. *Konkurencija — Administracinė procedūra — Komisijos įgaliojimai atlikti patikrinimą — Sprendimas dėl patikrinimo — Pareiga motyvuoti — Apimtis*
(Tarybos reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalis)
3. *Konkurencija — Kompetencijos pasiskirstymas tarp Komisijos ir nacionalinių konkurencijos institucijų — Komisijos pranešimas dėl konkurencijos institucijų tinklui priklausančių institucijų bendradarbiavimo — Komisijos teisė nuspręsti atlikti patikrinimą byloje, kuri nagrinėjama nacionalinėje konkurencijos institucijoje*
(EB 5 straipsnis; prie EB sutarties pridėtas protokolą dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo; Tarybos reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnio 6 dalis; Komisijos pranešimas 2004/C 101/03)
4. *Konkurencija — Administracinė procedūra — Komisijos įgaliojimai atlikti patikrinimą — Sprendimo dėl patikrinimo pasirinkimas — Komisijos diskrecija — Ribos*
(Tarybos reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnis)

1. Dėl patikrinimų, kuriuos gali atlikti Komisija, siekdama užtikrinti, kad įmonės laikytųsi Bendrijos konkurencijos taisyklių, Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnyje įtvirtintas aiškus skirtumas tarp Komisijos sprendimų, priimtų remiantis šio straipsnio 4 dalimi, ir paramos prašymo, pateikto nacionalinei teisminei institucijai pagal šio straipsnio 7 dalį.

kuriam gali padėti Teisingumo Teismas, jeigu pateikiamas prašymas priimti pre-judicinį sprendimą, paliekant nacionali-nes apskundimo galimybes, turi nustatyti, ar informacija, kurią su šiuo prašymu pateikė Komisija, leidžia jam atlikti reglamento 20 straipsnio 8 dalyje pavestą kontrolę ir taip suteikia galimybę priimti naudingą sprendimą dėl pateikto prašymo.

Nors tik Bendrijos teismai yra kompe-tingi tikrinti sprendimo, kurį Komi-sija priėmė remdamasi reglamento 20 straipsnio 4 dalimi, teisėtumą, tik nacionalinis teismas, kurio prašoma leidimo taikyti prievartos priemonės pagal reglamento 20 straipsnio 7 dalį ir

Nacionalinė teisminė institucija, į kurią buvo kreiptasi pagal reglamento 20 straipsnio 7 dalį, remdamasi to paties straipsnio 8 dalimi ir teismų praktika,

turi galimybę paprašyti Komisijos pateikti patikslinimus, be kita ko, dėl priežasčių, verčiančių įtarti EB 81 ir EB 82 straipsnių pažeidimą, dėl įtariamo pažeidimo sunkumo ir dėl nagrinėjamos įmonės dalyvavimo pobūdžio. Pirmosios instancijos teismo tikrinimas, kuriame iš esmės galėtų būti prieita prie išvados, kad Komisija nacionaliniam teismui neperdavė pakankamai informacijos, reikščių, jog Pirmosios instancijos teismas iš naujo vertina nacionalinio teismo jau konstatuotą aplinkybę dėl to, ar informacijos pakanka. Tačiau tokiai kontrolei negalima pritarti, nes nacionalinio teismo atliktas vertinimas gali būti tikrinamas tik pasinaudojus nacionalinėje teisėje numatytais šios institucijos sprendimų apskundimo galimybėmis.

limybę priimti sprendimą susipažinus su visomis bylos aplinkybėmis.

(žr. 47, 50–53 punktus)

Todėl kaip netinkamus reikia atmesti argumentus, kuriuos nagrinėjama įmonė pateikia savo ieškiniui dėl Komisijos sprendimo atlikti patikrinimą pagrįsti, kad šiame sprendime, pažeidžiant lojalaus bendradarbiavimo su nacionalinėmis institucijomis pareigą, kuri tenka Komisijai remiantis EB 10 straipsniu, nebuvo nurodyta pakankamai informacijos, kad nacionaliniam teismui, nagrinėjančiam prašymą dėl leidimo imtis prievartos priemonių, būtų suteikta ga-

2. Sprendimas, kuriuo Komisija, įgyvendina įgaliojimus, suteiktus Reglamentu Nr. 1/2003, užtikrinti, kad įmonės laikytųsi Bendrijos konkurencijos taisyklių, pagal šio reglamento 20 straipsnį nurodo atlikti patikrinimą ir remiantis to paties straipsnio 4 dalimi bei teismų praktika turi būti motyvuotas nurodant tam tikrus esminius elementus taip, kad būtų parodytas numatomo įsikišimo į įmonės vidaus reikalus pagrįstumas bei šioms įmonėms suteikta galimybė nustatyti savo pareigos bendradarbiauti apimtį ir apsaugota jų teisė į gynybą. Taip šiuose motyvuose Komisija turi nurodyti patikrinimo objektą ir tikslą, pažymėdama esminius įtariamo pažeidimo bruožus, aprašydama numanomą atitinkamą rinką ir įtariamų konkurencijos apribojimų pobūdį, pateikdama paaiškinimus dėl to, kaip įmonė, kurioje numatomas patikrinimas, veikiausiai dalyvavo pažeidime, dėl to, ko ieškoma, ir dėl aplinkybių, su kuriomis susijęs patikrinimas, bei dėl Bendrijos tyrėjams suteiktų įgaliojimų, dėl patikrinimo pradžios datos, dėl sankcijų, numatytų Reglamento Nr. 1/2003 23 ir 24 straipsniuose, ir dėl galimybės

apspūsti sprendimą Pirmosios instancijos teisme. Komisija taip pat turi detalčiai parodyti, kad disponuoja rimta dalykine informacija bei įrodymais, skatinančiais įtarti įmonę, kurioje numatomas patikrinimas, padarius pažeidimą.

draudžia Komisijai, remiantis jo 20 straipsniu, priimti sprendimą atlikti patikrinimą, kuris yra tik parengiamasis bylos nagrinėjimo iš esmės aktas ir nelemia formalios procedūros pradžios minėto 11 straipsnio 6 dalies prasme.

Ar tokio sprendimo pagrindimas pakankamas, turi būti vertinama atsižvelgiant į aplinkybes, kuriomis jis buvo priimtas.

(žr. 56–60, 105 punktus)

3. Nors Reglamente Nr. 1/2003 įtvirtintas Komisijos ir nacionalinių konkurencijos institucijų bendradarbiavimas, jame išlaikomas vyraujantis Komisijos vaidmuo tiriant pažeidimus. Būtent jo 11 straipsnio 6 dalyje, su sąlyga, kad su atitinkama nacionaline institucija buvo paprasčiausiai pasikonsultuota, numatyta, jog Komisijai paliekama galimybė pradėti procedūrą, siekiant priimti sprendimą, net jei nacionalinė institucija jau nagrinėja bylą. Juo labiau reglamentas negali būti aiškinamas taip, kad tokiu atveju jis

Be to, toks draudimas neišplaukia nei iš Komisijos pranešimo dėl konkurencijos institucijų tinklui priklausančių institucijų bendradarbiavimo, kuris, beje, nesuteikia antikonkurenciniais veiksmais apkaltintoms įmonėms subjektyvios teisės į tai, kad byla būtų nagrinėjama tam tikroje institucijoje, nei iš bendros Tarybos ir Komisijos deklaracijos dėl konkurencijos tarnybų tinklo veikimo, kuri yra politinio pobūdžio ir nesukuria nei įstatyminių teisių, nei teisinių pareigų, nei iš EB 5 straipsnio antroje pastraipoje numatyto bei prie EB sutarties pridėtam protokole dėl subsidarumo ir proporcingumo principų taikymo paaiškinto subsidarumo principo, nes dėl šio principo negalima abejoti EB sutarties Komisijai suteikiamais įgaliojimais, tarp kurių yra konkurencijos taisyklių taikymas ir visų pirma teisė atlikti patikrinimus siekiant įvertinti faktinį įtariamų pažeidimų buvimą.

(žr. 79–83, 85, 88–89 punktus)

4. Proporcingumo principo paisymas reikalauja, kad tuomet, kai remdamasi Reglamento Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų (EB) 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo 20 straipsniu Komisija nusprendžia atlikti patikrinimą, numatytos priemonės nesukeltų neproporcingų ir netoleruotinų nepatogumų atsižvelgiant į nagrinėjamu patikrinimu siekiamus tikslus. Vis dėlto Komisijos pasirinkimas tarp patikrinimo, atliekamo paprastu pavedimu, ir patikrinimo, nurodyto priėmus sprendimą, priklauso ne nuo tokių aplinkybių kaip ypatingas situacijos sunkumas, ypatinga skuba ar absoliučios diskrecijos būtinybė, o nuo būtinybės atlikti tinkamą tyrimą, atsižvelgiant į bylos ypatybes. Todėl, jeigu sprendimo dėl patikrinimo tikslas yra tik leisti Komisijai surinkti

būtinus duomenis, siekiant įvertinti galimo Sutarties pažeidimo buvimą, toks sprendimas nepažeidžia proporcingumo principo.

Iš esmės būtent Komisija turi įvertinti, ar reikia gauti informacijos, siekiant nustatyti konkurencijos taisyklių pažeidimą, ir net jeigu jau disponuoja nuorodomis ar net pažeidimo įrodymais, Komisija gali teisėtai manyti, kad būtina nurodyti atlikti papildomus patikrinimus, leidžiančius jai tiksliau nustatyti pažeidimą ar jo trukmę.

(žr. 118–119 punktus)